

Universitetsdirektøren

Sensurfrister.

Utgreiing.

I hvert semester er det klager på at sensur kommer for sent. Dette er knapt til å unngå, siden sensurfristene er knappe, og det skal lite til før det blir tidsnød.

Hovedregelen om sensurfrister er at den er 3 uker. Fristen regnes fra eksamen er avlagt, og det er ikke tatt med en hjemmel for å gjøre fradrag for tid til administrasjon, fridager o.l. Det er kalenderdager som er avgjørende.

Når forsinkelse likevel ikke kan unngås, påligger det institusjonen en plikt til å informere studentene om dette. Dessverre viser det seg at dette ikke følges opp i fakultetene.

Ut fra vår oversikt i dag ble sensur lagt ut for sent i 64 eksamener høsten 2007, det er en økning fra vårsemesteret 2007 fra 10% av emnene med sen sensur om våren til 11% om høsten. Vi er bare kjent med ett tilfelle der det ble sendt ut melding om forsinkelse. Ikke i noen tilfelle ble det søkt om utsettelse.

Man kan gjøre unntak fra denne fristen i to tilfeller:

1. For enkeltksamener. Dette vil gjelde akutte tilfeller der et eller annet forhindrer oss fra å overholde fristen. Det er kun styret SELV som kan gjøre dette. I realiteten er dette ikke praktisk gjennomførbart. (og vi praktiserer dette svært fleksibelt i forhold til sykdom, uten at det har innvirkning på kravet til melding til studentene)

2. Som en generell regel for enkelte typer prøver. Dette omfatter større avhandlinger o.l. Her må det gjøres i forskrifts form av styret selv. Hos oss er dette gjort i eksamensforskriften.

Hovedregelen om sensurfrister finnes i paragrafen om ordinær sensur. Klagesensur omhandles i en annen paragraf. Her står det ingenting om sensurfrister. Dette kan tolkes på 2 måter:

- a) hovedregelen om 3 uker må gjelde
- b) loven fastsetter ingen særlig krav når det gjelder klagesensur.

Her benyttes begge tolkningene, og praksis varierer fra institusjon til institusjon. Vi har lagt oss på den strenge varianten, og har derfor i eksamensforskriften sagt at fristen ved klagesensur er den samme som for ordinær sensur, d.v.s. 3 uker.

Oppfølging.

Da dette var oppe som tema grunnet de samme problemstillinger i vårsemesteret, ble fakultetene pålagt å følge dette opp ved å holde oversikt over vurderingsarbeidet, å stramme inn og markere fristene, og å gi melding i alle tilfeller der det ble forsinkelse. Tallenes tale synes å være at det ikke har lykket fullt ut.

I forskriften er det tatt med en bestemmelse om varslingsplikt overfor studentene. Dette er ikke en hjemmel for å overskride fristen. Det er utelukkende en plikt til å holde studentene informert. I forskriften er dekan gjort ansvarlig for å overholde sensurfristene.

Denne problemstillingen er gjengs i hele UH-systemet, og man har valgt ulike måter for å takle den. Tett oppfølging synes å være effektivt. Det betyr at en person pr institutt har som oppgave å påse at vurderingsarbeidet går etter planen, gjennom rapporteringskrav og kontroll av alle som driver vurderingsarbeid. Det er tidkrevende og burde ikke være nødvendig, men ut fra tallene trengs det tydeligvis.

Mye kan oppnås ved å bedre rutinene. Det hender for eksempel at besvarelser blir liggende innelåst på faglæreres kontor fordi denne er på ferie.

En kontinuerlig oppfølging av de enkelte besvarelsenes vei gjennom systemet vil kunne fange opp forsinkelser på et tidlig stadium.

Man kan også vurdere straffereaksjoner, men disse kan ikke gjøres gjeldende overfor enkeltpersoner (ansatte eller sensorer). NTNU har en slik ordning. De bøtelegger fakultetene med 1000 kr pr besvarelse der offentliggjøring er for sen. De sier at det har blitt mye bedre, men at det er svært arbeidskrevende.

Slik situasjonen er nå, er dette et svært aktuelt alternativ, sammen med strengere rutiner.

Ett problem det refereres til er at sensurfristene overskrides i fag der det er vanskelig å skaffe godt kvalifiserte sensorer. Men dette er få fag, og vi må kunne ha oversikt over disse fagene og vurdere om sen frist må tillates.

Konklusjon: Dette er et alvorlig problem, og må rettes opp. Nye og spesifikke rutiner som beskriver prosess og ansvar må utarbeides, og bøtelegging av fakultetene må vurderes som et tiltak.

John B. Møst
ressursdirektør